

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu, v trestnej veci proti obvinenému **V. V.**, pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 (ďalej len Tr. zák.), vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 3 T 74/2007, prerokoval na neverejnom zasadnutí 30. apríla 2013 v Bratislave dovolanie obvineného **V. V.** proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 26. apríla 2012, sp. zn. 3 To 37/2012, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **V. V.** **sa odmieta.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Žilina zo 14. októbra 2011, sp. zn. 3 T 74/2007, bol obvinený **V. V.** uznaný za vinného z trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 19.11.2005 v čase o 05.40 hod. viedol nákladné motorové vozidlo SCANIA AB, R., E.. č. T. s prívesom SCHMITZ WF 18, E.. č. T. po ceste 1/18 v smere od B. do Ž., pričom v úseku uvedenej cesty v km 450.500 pri bývalom areáli S. z dôvodu neprispôsobenia rýchlosti jazdy povahe a stavu vozovky ako aj z dôvodu nedostatočného upevnenia nákladu na korbe prívesu SCHMIT pri vyvodení brzdných síl pri prejazde pravotočivej zákruty v miernom klesaní za vozidlom jazdiacim pred ním, došlo k bočnému šmyku prívesu do protismerného jazdného pruhu, kde bezprostredne na to došlo k stretu s protiídúcim vozidlom Škoda 105 L, E.. č. Z., ktoré viedol vodič J. K. smerom od Ž. na

B., po čom následne došlo k nárazu do vozidla Škoda 105 L zozadu vozidlom VW Golf, E.. č. K., ktoré v rovnakom smere viedla vodička A. V. a súčasne v dôsledku nárazov došlo k uvoľneniu uloženého nákladu z ložnej plochy prívesu a to vagónových nárazníkových tlmičov, ktoré popadali na vozidlá Škoda 105 L a VW Golf, čím z nedbanlivosti spôsobil vodičovi osobného motorového vozidla zn. Škoda 105 L

J. K. polytraumu, t.j. mnohopočetné drvivé poranenia orgánov a mnohopočetné zlomeniny kostí skeletu, ktorým zraneniam na mieste nehody podľahol,

jeho spolujazdkyni E. K. polytraumu, t.j. mnohopočetné drvivé poranenia orgánov a mnohopočetné zlomeniny kostí skeletu, ktorým zraneniam na mieste nehody podľahla,

ďalšej spolujazdkyni G. T. spôsobil pomliaždenie kože s odreninami na viacerých častiach tváre, zlomeninu VI., VII. a IX. rebra vľavo, zakrvácame do pohrudničnej dutiny obojstranne liečené konzervatívne, roztrhnutie sleziny s krvácaním do dutiny brušnej, pomliaždenie hrubého čreva v oblasti priečného tračníka, zlomeninu tela ramennej kosti vľavo trieštivého charakteru s posunom úlomkov, zlomeninu tela stehennej kosti vľavo s posunom úlomkov, odlomenie priečného výbežku tela stavca I. hrudného, uvoľnenie zubov 11, 12, 13, 21, 22, 23, zlomeninu čeľustného d'asnového výbežku, otras mozgu I. stupňa, zlomeninu hrudnej kosti bez posunu úlomkov, úrazový šok ťažkého stupňa, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť v trvaní najmenej 7 mesiacov,

vodičke vozidla VW Golf A. V. spôsobil pomliaždenie a prekrvácanie mozgu pri trieštivých zlomeninách kostí klenby a spodiny lebečnej, ktorým zraneniam na mieste nehody podľahla,

jej spolujazdkyni vo vozidle VW Golf, a to B. M. spôsobil tržnú ranu v oblasti horného viečka pravého oka, čiastočnú skalpáciu v temennej oblasti hlavy vpravo, otras mozgu ľahkého stupňa, zlomeninu kosti pravého predlaktia s posunom úlomkov, trieštivú zlomeninu nosových kostí s posunom úlomkov, zlomeninu jarmových oblúkov obojstranne s posunom úlomkov, trieštivú zlomeninu prednej a bočnej steny oboch čeľustných dutín s posunom úlomkov a zakrvácaním do čeľustných dutín, obojstrannú zlomeninu čuchových kostí so zakrvácaním, zlomeninu spodiny ľavej očnice, zlomeninu bočnej steny pravej očnice, preniknutie vzduchu do oboch očníc, tržnú ranu na dolnej pere a poranenie sliznice vo vchode do dutiny ústnej, zlomeninu priečného výbežku 3. driekového stavca vľavo, pomliaždenie tváre s odreninami a krvnými výronmi i výronmi na viacerých miestach tváre, pomliaždenie hrudnej steny, úrazový šok ľahkého stupňa, ktoré zranenia si vyžiadali práceneschopnosť v trvaní 5 mesiacov a dobou liečenia v trvaní 6 mesiacov,

V. M. spôsobil pomliaždenie s oderkou kože na brade, podvrnutie v oblasti krčnej chrbtice, roztrhnutie horného konca sleziny liečená konzervatívne, pomliaždenie hrudníka, pomliaždenie čelového laloka mozgu vľavo, s potrebnou dobou práceneschopnosti v trvaní 8 týždňov a dobou liečenia v trvaní 12 týždňov

a S. R. spôsobil pomliaždenie s krvným výronom v oblasti čela a brady, vykĺbenie ľavého bedrového kĺbu, otras mozgu ľahkého stupňa, odreniny kože na oboch kolenách, zlomeninu na typickom mieste v oblasti pravého zápästia, ktoré zranenia si vyžiadali dobu práceneschopnosti v trvaní 3 mesiace a dobu liečenia v trvaní 4 mesiace,

pričom vodič V. V. svojim konaním porušil ustanovenia § 15 ods. 1, § 48 ods. 2 Zákona NR SR č. 315/96 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách.

Za to bol odsúdený podľa § 224 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, pričom pre výkon tohto trestu bol podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do I. nápravno-výchovnej skupiny a podľa § 49 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený aj trest zákazu činnosti vodiča na dobu 7 rokov.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. účinného od 1. januára 2006 súd poškodených G. T., S. R., B. M., V. M., M. M., J. K., J. K., Ing. M. K., E. V., P. V. a M. H. odkázal s nárokom na náhradu škody na občiansko-súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal V. V. prostredníctvom svojho obhajcu, odvolanie, o ktorom Krajský súd v Žiline rozhodol 14. septembra 2012, sp. zn. 3 To 37/2012 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. a podľa § 224 ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 uložil obvinenému trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov a pre jeho výkon ho podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do I. nápravno-výchovnej skupiny.

Proti citovanému rozsudku Krajského súdu v Žiline podal dovolanie prostredníctvom svojho obhajcu obvinený. Tento mimoriadny opravný prostriedok oprel o dovolacie dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. t. j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení skutku, alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Uviedol v ňom, že jeho správanie v čase skutku nie je možné pri objektívnom a spravodlivom hodnotení dôkazov právne posúdiť ako konanie v rozpore s trestným zákonom.

Poukázal na to, že úlohou súdov, vzhľadom na ich skutkové závery, bolo potrebné sa zaoberať, či spôsob jazdy a technika vedenia motorového vozidla, ktoré v danom mieste a čase zvolil možno posúdiť tak, že vozidlo viedol neprimeranou rýchlosťou (technickou), ale zároveň posúdiť aj z právneho hľadiska či zákon o pozemných komunikáciách mu ukladal povinnosť viesť vozidlo iným spôsobom a či teda v konečnom dôsledku svojím konaním trestný zákon skutočne porušil.

V tomto smere namietal, že kritickým úsekom síce uviedol vozidlu vyššiu rýchlosťou než bola rýchlosť potrebná pre bezpečný prejazd, ale z hľadiska právneho rýchlosťou primeranou, lebo k strate smerovej stability došlo za okolnosti, ktoré nemohol objektívne predvídať a zvlášť, keď vozidlo stratilo smerovú stabilitu v prípade mierneho pribrzdenia.

V takomto prípade je podľa jeho názoru vylúčené právne posúdenie podľa kvalifikovanej skutkovej podstaty žalovaného trestného činu.

Nemožno súhlasiť ani s konštatovaním súdov, že náklad, ktorý viezol na korbe prívesu bol nedostatočne upevnený. Napokon táto skutočnosť mu v uznesení o vznesení obvinenia ani nebola kladená za vinu. Podľa jeho názoru náklad bol uložený správne, štandardne a neohrozoval bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky. Navyše, pokiaľ súd rozhodoval aj o tejto skutočnosti v konečnom dôsledku porušil zásadu totožnosti skutku.

Žiadal preto, aby najvyšší súd zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj jemu predchádzajúci rozsudok Okresného súdu Žilina a tomuto súdu prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací zistil, že dovolanie je prípustné, bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote, na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať, ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanej veci je prostredníctvom odôvodnenia napadnutého rozhodnutia napádaná správnosť skutkových zistení. Z ustanovenia § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku však vyplýva, že dôvodom dovolania nemôže byť samo osebe nesprávne skutkové zistenie, lebo takýto dôvod tu uvedený nie je. Dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných chýb, ale nie k revízii skutkových zistení, ktoré urobili sudy 1. a 2. stupňa. Dovolací súd nie je oprávnený prehodnocovať vykonané dôkazy, a preto pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii dovolacieho dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili sudy 1. a 2. stupňa.

V posudzovanej trestnej veci to potom znamená, že pre dovolací súd je rozhodujúce skutkové zistenie podľa ktorého obvinený V. V. spáchal skutok tak, ako je tento vymedzený v tzv. skutkovej vete rozsudku Okresného súdu Žilina zo 14. septembra 2011, sp. zn. 3 T 74/2011, pretože odvolací súd v rozsudku napadnutom dovolaním obvineného skutkové zistenia žiadnym spôsobom nemodifikoval. Z uvedeného potom tiež vyplýva, že dovolacia námietka obvineného smerujúca k tomu, že podľa jeho názoru náklad na prívese jeho motorového vozidla bol upevnený správne, nemôže byť namieste. Rovnako nie je správne tvrdenie, že konajúce sudy tým, že sa zaoberali aj touto skutočnosťou porušili tak jednotu skutku. Táto je v zákone koncipovaná široko a to tak, že je zachovaná buď konaním, alebo spôsobeným následkom. Pre zachovanie jednoty skutku nie je preto na prekážku ani v tomto prípade, že do skutkovej vety oproti vznesenému obvineniu pribudla aj iná skutočnosť týkajúca sa nesprávneho upevnenia nákladu.

Pokiaľ sa týka námietky obvineného, že skutok, ktorý mu bol kladený za vinu bol oboma konajúcimi súdmi nesprávne právne posúdený ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 Trestného zákona, najvyšší súd k tomu uvádza, že obvinený vo svojej argumentácii napáda, že vlastne neboli jeho konaním naplnené všetky znaky skutkovej podstaty deliktu, v tomto prípade konkrétne jeho subjektívna stránka, t. j. zavinenie z nedbanlivosti, čo vlastne potom zakladá existenciu dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por.

K práve uvedenému najvyšší súd však považuje za potrebné uviesť, že subjektívnu stránku spáchaného trestného činu (čiže vzťah páchatel'a k spáchanému skutku) nie je možné skúmať priamo, ale len sprostredkované, t. j. tak, ako sa navonok prejavuje v jeho konaní.

S poukazom na subjektívnu stránku spáchaného trestného činu (zavinenie z nedbanlivosti) sa teda potom dovolateľ v rámci svojich námietok, len iným spôsobom, vlastne snaží dosiahnuť zmenu v skutkových zisteniach a ich hodnotení súdmi 1. a 2. stupňa a ich nahradenie svojou vlastnou verziou skutkového stavu. V prípade takého skutkového stavu (podľa verzie obvineného) by už neboli naplnené znaky skutkovej podstaty trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 tak, ako to ustálili v skutkovej vete svojho rozsudku okresný, či Krajský súd v Žiline.

V rozsudku Okresného súdu popísanému skutkovému stavu, ale bez akýchkoľvek pochybností, zodpovedá právny záver vyjadrený v posúdení skutku obvineného V. V. ako trestného činu z ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 1. januára 2006, pretože z dôvodu neprispôsobenia rýchlosti jazdy povahe a stavu vozovky, ktorá bola zľadovateľá a ktorý stav mal a mohol obvinený predvídať, porušil dôležitú povinnosť uloženú mu zákonom (konkrétne § 15 ods. 1 zákona číslo 315/1996 Z.z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov) a spôsobil tak závažný následok – smrť, resp. ťažkú ujmu na zdraví viacerých osôb. Porušenie uvedeného zákonného ustanovenia bolo totiž rozhodujúcou príčinou dopravnej nehody a nie nesprávny spôsob jazdy (brzdenie), ako sa to snaží prezentovať obvinený. Ide totiž o to, ako to vyplýva aj zo znaleckého posudku z odboru cestnej dopravy, že jazdná súprava v dôsledku zľadovatelej vozovky a neprispôsobenia rýchlosti jazdy nemala dostatočnú priečnu stabilitu a prejazdom zákrutou sa táto nestabilita ešte zvýšila a súprava nebola schopná prekonať pôsobiace odstredivé sily aj bez toho, aby obvinený brzdil (čo napokon obvinený vo svojej výpovedi popiera). Aj zo znaleckého posudku napokon vyplýva, že na vybočenie súpravy stačil aj iný podnet, napríklad preradenie rýchlosti, ubratie plynu a pod.

Z uvedeného potom vyplýva, že rozhodnutie napadnuté dovolaním obvineného V. V. nespočíva na nesprávnom právnom posúdení skutku, ani na inom nesprávnom hmotnoprávnom posúdení, a preto ním uvádzaný dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. nie je daný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, preto pre evidentné nesplnenie podmienok dovolania podľa § 371 Tr. por. odmietol dovolanie obvineného na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 30. apríla 2013

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Ing. Anton Jakubík

Za správnosť vyhotovenia: Katarína Cíсарová